

## «Εδώ στη Γη, όλα τα καλά και τα κακά κάποτε τελειώνουν»

[ες - Γέροντες / Ορθόδοξη](#)



Του Αγίου Ιωάννου

του Χρυσοστόμου

**Κοίτα, πόσα κάστρα και παλάτια βασιλιάδων, ηγεμόνων και αρχόντων  
είναι σωριασμένα σε ερείπια!**

Σκέψου, πόση δύναμη και πόσο πλούτο είχαν κάποτε!

Τώρα έχουν ξεχαστεί και τα ονόματά τους. Λέει η Γραφή: «Πολλοί άρχοντες  
έχασαν την εξουσία τους και κάθισαν στο χώμα» κι ένας άσημος, που κανείς δεν  
φανταζόταν ότι θα γίνει βασιλιάς, φόρεσε στέμμα» .

Δεν σου φτάνουν αυτά; Συλλογίσου τότε, ποιά είναι η αξία σου όταν κοιμάσαι;  
Μήπως δεν μπορεί κι ένα ζώο να σε θανατώσει; Ναι, πολλοί πέθαναν έτσι στον  
ύπνο τους. Αλήθεια, από μια κλωστή κρέμεται η ζωή μας! Κόβεται η κλωστή και  
τελειώνουν όλα. Έτσι να φιλοσοφείς και **να μη σαγηνεύεσαι από την ομορφιά,  
τα πλούτη, τη δόξα, τις απολαύσεις.**

Ένα μόνο να σε απασχολεί: Που τελειώνουν όλα αυτά. Θαυμάζεις όσα βλέπεις εδώ στη γη; Πιο αξιοθαύμαστα, όμως, είναι εκείνα που αναφέρονται στις άγιες Γραφές.

Δείξε μου έναν αγέρωχο άρχοντα ή έναν λαμπροντυμένο πλούσιο, όταν ψήνεται από τον πυρετό, όταν ψυχομαχεί, και τότε θα σε ρωτήσω: «Πού είναι εκείνος, που περνούσε από την αγορά καμαρωτός και περήφανος με ακολούθους και σωματοφύλακες; Πού είναι εκείνος, που φορούσε πανάκριβα ρούχα; Πού είναι η χλιδή της ζωής του, η πολυτέλεια των συμποσίων του, οι υπηρέτες, οι παρατρεχάμενοι, τα γέλια, οι ανέσεις, οι σπατάλες;

Όλα έφυγαν και πέταξαν. Τί απέγινε το σώμα, που απολάμβανε τόση ηδονή; Πλησίασε στον τάφο και κοίτα τη σκόνη, τη σαπίλα, τα σκουλήκια. Κοίτα και στέναξε πικρά. Και μακάρι το κακό να περιοριζόταν σε τούτη τη σκόνη, που βλέπεις. Από τον τάφο και τα σκουλήκια φέρε τη σκέψη σου στο ακοίμητο σκουλήκι της άλλης ζωής, στο τρίξιμο των δοντιών, στο αιώνιο σκοτάδι, στην άσβεστη φωτιά, στις πικρές και αφόρητες εκείνες τιμωρίες, που δεν θα έχουν τέλος.

Εδώ, **στη γη, και τα καλά και τα κακά κάποτε, αργά ή γρήγορα, τελειώνουν εκεί**, όμως, και τα δύο διαρκούν αιώνια. Και διαφέρουν ως προς την ποιότητα από τα καλά και τα κακά του κόσμου τούτου τόσο, που δεν είναι δυνατό να εκφράσει κανείς με λόγια.

Τί έγιναν, λοιπόν, όλα εκείνα τα μεγαλεία; Τί έγιναν τα χρήματα και τα κτήματα; Ποιός άνεμος φύσηξε και τα πήρε και τα σκόρπισε; Τί θέλει, πάλι, κι αυτή η ανώφελη δαπάνη για την κηδεία, που και τον νεκρό δεν ωφελεί και τους οικείους του ζημιώνει; Ο Χριστός αναστήθηκε γυμνός από τον τάφο.

Ας μη γίνεται, λοιπόν, η κηδεία αφορμή ικανοποιήσεως της μανίας μας για επίδειξη. Ο Κύριος είπε: «Πείνασα και μου δώσατε να φάω» δίψασα και μου δώσατε να πιω» ήμουν γυμνός και με ντύσατε» . Όμως δεν είπε: «Ήμουν νεκρός και με θάψατε». Γιατί, αν μας παραγγέλλει να μην έχουμε τίποτα περισσότερο από ένα σκέπασμα, όταν ζούμε, πολύ περισσότερο όταν πεθάνουμε. Ποιάν απολογία θα δώσουμε στο Θεό, λοιπόν, όταν ξοδεύουμε τεράστια ποσά για να κηδέψουμε ένα νεκρό σώμα, τη στιγμή που ο Χριστός, με τη μορφή των φτωχών συνανθρώπων μας, τριγυρνάει πεινασμένος και γυμνός, κι εμείς αδιαφορούμε γι' αυτό;

Όλα όσα σας λέω, βέβαια, είναι ανώφελα για κείνους που έχουν ήδη πεθάνει. **Ας τ' ακούσουν, όμως, οι ζωντανοί και ας συνέλθουν, ας λογικευτούν, ας διορθωθούν.** Όπου νά'ναι θα έρθει και η δική τους ώρα. Δεν θ' αργήσουν να βρεθούν κι αυτοί, δεν θ' αργήσουμε να βρεθούμε όλοι μας, μπροστά στο φοβερό Κριτήριο, όπου θα δώσουμε λόγο για τις πράξεις μας. Ας αγωνιστούμε, λοιπόν, να

γίνουμε καλύτεροι, εγκαταλείποντας την αμαρτία και ακολουθώντας την αρετή, για να μη χάσουμε τη βασιλεία των ουρανών, για ν' αποκτήσουμε τα άφθαρτα αγαθά, που έχει ετοιμάσει για μας ο φιλόανθρωπος Κύριος.

**Πηγές:** xristianos.gr- [agioritikovima.gr](http://agioritikovima.gr)